Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 67 JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 9, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 9-го КВІТНЯ 1997 р. Ч. 67 РІК CIV.

ПРЕЗИДЕНТ ПРИЙНЯВ РЕЗИҐНАЦІЮ В. ПИНЗЕНИКА

Київ. — Президент Леонід Кучма прийняв 7-го квітня резиґнацію віцепрем'єра Віктора Пинзеника, який п'ять днів перед тим подав заяву про звільнення, протестуючи проти гальмування реформ, повідомили засоби масової інформації.

В. Пинзеник, який від 1994 року відповідав за проведення економічних реформ, сказав, що звик працювати до кінця, однак останнім часом такої можливости просто не було. „Я не бачу політичної можливости проводити необхідні для реформ рішення за сучасного складу виконавчої влади", — заявив він після того, як речниця Президента України повідомила про рішення Л. Кучми.

Маючи репутацію вартового економічних реформ, В. Пинзеник сказав, що в Уряді переважають спроби руху назад до адміністративно-командної системи. Він також заявив, що в Кабінеті Міністрів досі не створено єдиної дружини, яка займалася б впровадженням ринкових реформ в Україні.

В. Пинзеник скритикував інвестиційний клімат, зазначивши, що відома в світі телекомунікаційна компанія „Моторола" відмовилася через це від діяльности в Україні.

Він повідомив, що 7-го квітня мав зустріч з Президентом, на якій обговорено сучасний стан економіки. Коли В. Пинзеника запитали про подробиці переговорів, він відповів усміхаючись: „Президент і я сказали один одному добопачення".

Однак, сказав В. Пинзеник, від часу подання заяви він не мав зустрічі з прем'єр-міністром Павлом Лазаренком, який за дорученням Президента мав зробити остаточне рішення щодо його резиґнації.

Колишній віцепрем'єр сказав також, що Уряд не має політичної волі прийняти бюджет і пакет податкових реформ, без яких Україна не може дістати багатобільйоновий кредит від Міжнародного валютного фонду.

Л. Кучма сам не раз критикував Уряд і зокрема П. Лазаренка, які, згідно з Президентом, є причиною неприйняття бюджету.

В. Пинзеник ухилився від прямої відповіді на питання, чи він погодиться зайняти якийсь інший пост в Уряді, можливо навіть прем'єр-міністра. Він лише сказав: „Я ніколи не відмовлявся працювати і я готовий до праці". УНІАР повідомила, що колишній віцепрем'єр збирається працювати на професійній основі у Верховній Раді і, ймовірно, увійде до бльоку „Вперед, Україно!", створеного на базі фракції „Реформи".

Один із західних аналітиків похвалив дії В. Пинзеника зазначивши, що колишній віцепрем'єр, очевидно, втомився виконувати ролю фіґового листочка, що прикривав невтішний стан української економіки.

Президент турбується пресою

Київ (УНІАР). — У суботу, 5-го квітня відбулася зустріч Президента України Леоніда Кучми з керівниками обласних та районних друкованих видань.

У зустрічі, зорганізованій, до речі, за ініціятивою Президента, взяли участь майже 100 представників впливових реґіональних видань, міністри зв'язку та інформації, генеральний директор ДІНАУ-УКРІНФОРМ. Л. Кучма поділився думками про ролю преси в українському суспільстві як сполучної ланки між владою та громадянами України.

Президент висловив занепокоєння скороченням кількости україномовних видань, привернув увагу присутніх до занадто "демократичного" законодавства, згідно з яким в Україні будь-хто може заснувати будь-яке видання будь-якого напрямку. Деякі подібні видання, на його думку, чекають "часу ікс", і зовсім не для того, щоб працювати на благо України.

Президент повідомив, що найближче засідання Ради національної безпеки та оборони буде присвячене питанням безпеки інформаційного простору. Найближчим часом буде вирішене питання про призупинення приватизації видавництв комерційними організаціями — "краще передати їх безкоштовно колективам редакцій" в реґіонах.

Співпрацюють українські та російські вчені

Київ (УНІАР). — 2-го квітня відбулося друге засідання української частини підкомісії з питань науково-технологічної співпраці Українсько-російської комісії зі співпраці. З українського боку підкомісію очолює міністер України в справах науки і технологій академік Володимир Семиноженко.

Учасники засідання визначили головні напрями науково-технічної співпраці з Російською Федерацією. Як повідомив академік В. Семиноженко, для України сьогодні доцільно, щоб такими пріоритетними напрямами українсько-російської співпраці в науково-технологічній сфері стали, насамперед, електрозварювання, біотехнології, перероблення сільсько-господарської сировини, ядерна енергетика.

На засіданні велася також розмова про необхідність створення міжнародних наукових центрів. Передбачається, що перше спільне засідання українсько-російської підкомісії з питань науково-технічної співпраці відбудеться на початку травня в Москві.

Створено фракцію „Нація і держава"

Київ. — У Верховній Раді з'явилося право-націоналістичне об'єднання „Нація і держава", до якого увійшло 29 депутатів, серед яких недавно обрана до парламенту голова Конгресу Українських Націоналістів Слава Стецько, повідомила 4-го квітня УНІАР.

Минулого місяця на пресконференції С. Стецько заявила, що збирається створити в парляменті потужну національно-демократичну фракцію, до якої ввійшли б члени нового політичного об'єднання „Національний Фронт" і його прихильники.

Голова Української Республіканської Партії Богдан Ярошинський, який теж увійшов до угрупування, сказав кореспондентові УНІАР, що метою право-націоналістичних опозиційних сил було створення повноправної фракції, а не депутатського об'єднання, яких вже чимало в парляменті. Однак, за його словами, з вини Михайла Ратушного, одного з ініціяторів створення „Нації і держави", до об'єднання включено депутатів з різних фракцій. Через це вирішено покищо називатися не фракцією, а об'єднанням.

У плятформі, яка складається з 10 пунктів, депутати заявили про намір безкомпромісно відстоювати територіяльну цілісність і суверенітет України, домагатися негайного виведення всіх чужоземних військ з України з обов'язковим відшкодуванням Росією вивезених з України військових баз, починаючи від 1991 року.

Своїм завданням вони також вбачають створення концепції національної безпеки і забезпечення боєздатности української армії.

Крім того, об'єднання домагатиметься впровадження персональної відповідальности урядовців і добору нових державних працівників на основі їхнього патріотизму, професіоналізму і готовости до праці в інтересах України.

Депутати вимагають формування і послідовного впровадження в життя національної політики боротьби із злочинністю і корупцією, наведення порядку в державі та очищення правоохоронних органів.

Вони також проголосили своєю метою домагатися державного визнання національно-визвольних змагань часів Української Народної Республіки, Карпатської України та ОУН-УПА і припинення дискримінації щодо їх учасників.

В останньому пункті плятформи об'єднання відкидає будь-які форми інтеґрації з Росією і вимагає суду над КПСС і КПУ.

До угрупування ввійшло 14 позафракційних депутатів, шестеро представників фракції „Рух за народ, за Україну", четверо з групи „Реформи", четверо з „Конституційного центру" і один з „Соціяльно-ринкового вибору".

С. Стецько, а також почесний голова УРП Левко Лук'яненко і голова Української Консервативної Республіканської Партії Степан Хмара дістали уповноваження представляти нове об'єднання.

Комп'ютерний дефект обіцяє Україні багатство

Лондон. — Так званий „дефект тисячоліття" в існуючих комп'ютерних програмах, якого жахаються індустріялізовані держави, надає Україні і рядові інших менш розвинутих країн великі можливості для збагачення, повідомило 4-го квітня агентство Ройтерс.

Згідно з інформацією, провідні технологічні держави, такі як ЗСА, найбільш постраждають від дефекту. Наприкінці 1999 року багато комп'ютерів вийдуть з ладу або почнуть видавати помилкову інформацію в наслідок непродуманого програмування 70-их і 80-х років. Щоб заощадити комп'ютерну пам'ять, програмісти скоротили роки до двох останніх цифр. На початку наступного тисячоліття це переросте у велику проблему, коли замість „2000" комп'ютер видаватиме „00" і сприйматиме ці цифри як 1900 рік.

Однак інші держави, такі як Україна, Індія, Китай і Росія, не відчують дуже наслідків катастрофи, оскільки вони є малокомп'ютеризовані і мають велику кількість висококлясних комп'ютерних спеціялістів, які зможуть заробляти великі гроші, вирішуючи проблеми для західних компаній.

Кейпер Джовнс, голова бостонської дослідної фірми з комп'ютерних програм, сказав, що „дефект тисячоліття" подарує цим країнам велику частку світового ринку комп'ютерних програм, оскільки вони матимуть значний надлишок програмістів. З'єднані Стейти, навпаки, відчуватимуть брак спеціялістів і втратять свою домінуючу ролю на цьому ринку.

За його словами, комп'ютери, які вийдуть з ладу, ізолюють підприємства від клієнтів, перервуть виплати грошей і неминуче спричинять занепад деяких компаній. Найбільше шкоди дефект завдасть підприємницькому секторові, до якого входять банки, торгівля нерухомістю, охорона здоров'я, забезпечення, роздрібна і оптова торгівля.

Велику небезпеку, на думку К. Джовнса, 2000 рік несе також урядовим установам на всіх рівнях. Хоч великих катастроф типу вибуху атомних станцій не передбачається, дрібні проблеми завдадуть значного удару інфраструктурі. Людям платитимуть неправильно начислені суми соціяльного забезпечення, електроенергію подаватимуть з перервами, праця залізниці зриватиметься, спостерігатиметься деякий брак харчів і побутових товарів.

В Европі, згідно з інформацією, ліквідації дефекту перешкоджає те, що багато програмістів працює над підготовою монетарного союзу, який заплановано укласти в 1999 році. В той час, як монетарний союз можна відкласти на майбутнє, 2000 рік ні.

Білорусь нарікає на ЗСА

Вашінгтон. — Міністер закордонних справ Білорусі Іван Антонович сказав в інтерв'ю для газети „Вашінгтон Таймс", що „погіршення білорусько-американських взаємин сталося з ініціятиви З'єднаних Стейтів Америки" і позначиться на всіх без винятку двосторонніх проблемах, в тому числі на участі Білорусі у програмі НАТО „Партнерство для миру".

На думку І. Антоновича, ЗСА вирішили обмежити до мінімуму політичні контакти з Білоруською республікою, „не маючи для цього ніяких підстав і точної інформації щодо реальної ситуації в Білорусі".

Білоруський міністер гостро критикував намір Вашінгтону розвивати „безпосередні контакти" з білоруською опозицією і назвав ці наміри „втручанням закордонної держави у внутрішні справи суверенної Білорусі", остерігши при цьому, що „прямі контакти з опозицією неминуче приведуть до втрати довір'я між урядами обидвох країн".

„Ми будемо дуже уважно стежити за кроками З'єднаних Стейтів Америки і в кожному випадку знайдемо адекватну відповідь", — підкреслив І. Антонович. В якійсь мірі визнавши, що „демократичні зміни в республіці натрапили на великі перешкоди і труднощі", білоруський міністер запевнив, що ніхто не зможе „нав'язати його народові чужинецький модель розвитку".

Б. Клінтон прийняв Б. Нетанягу

Вашінгтон. — Тут у понеділок, 7-го квітня, щоб рятувати дотеперішні заходи і спроби замирення на Близькому Сході, президент Билл Клінтон зустрівся з ізраїльським прем'єр-міністром Беньямином Нетанягу. Двогодинна розмова обидвох державних мужів не принесла сподіваних успіхів, а познакою того була відсутність спільної пресової конференції з будь-якими повідомленнями.

Президент Б. Клінтон відмовився публічно коментувати будь-що про перебіг їхньої зустрічі та розмови, підкреслюючи тільки, що розмова була дуже одвертою і відкритою. Натомість його співробітники схарактеризували цю розмову як виміну думок про можливість відновлення мирних переговорів.

Б. Нетанягу натякнув також і на те, що він має в пляні будувати мешканеві приміщення також і для арабів у східному Єрусалимі, крок, що його зі задоволенням підтримує Уряд президента Б. Клінтона, але це покищо тільки натяки на пляни. Однак після зустрічі з президентом ЗСА, ізраїльський прем'єр-міністер був куди більш балакучим і на пресовій конференції засобів масової інформації не показав ніяких пом'якшень в сторону палестинців. Навпаки, він радше зайнявся підкресленням вини всіх інших крім Ізраїля, себе та його уряду. Найперше звинуватив палестинців, що вони у багатьох випадках не дотримуються підписаного у 1993 році договору в Ослo, а далі оскаржив журналістів, що вони є використовувані палестинцями і представляють Ізраїль як того єдиного „непоступного" у цілому реґіоні.

Коментуючи свою зустріч з президентом Б. Клінтоном, ізраїльський прем'єр-міністер назвав її „дуже конечною і потрібною виміною думок", але також підкреслив, що цим разом вони обидва вирішили обмінятися поглядами, а не приймати конкретні рішення.

У НЕДІЛЮ, 6-ГО КВІТНЯ, північно-центральним стейтам ЗСА природа у формі весняної повені та зимової снігової кинула ще один виклик боротьби мешканцям згаданих стейтів. У Вайомінгу, Міннесоті, Південній та Північній Дакотах, Небрасці та Монтані ситуації доходили до такої небезпеки, що викликано на допомогу військові частини національної ґвардії. Води рік повиходили з берегів у наслідок весняної відлиги, а тоді надійшла снігова бур'я з вітрами, що розгулялися до буревійної швидкості.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ВІДБУВСЯ З'ЇЗД РОСІЙСЬКИХ ГРОМАД

СЕВАСТОПІЛЬ. — Тут відбувся перший з'їзд російських громад Криму, в праці якого взяли участь відомі політичні діячі Росії: заступник голови російської Державної думи Сергій Бабурін, російський парламентарист Владимір Лисенко та голова Конгресу російських громад Дмітрій Рогозін. Московські відбідувачі у своїх виступах знову говорили про російський статус Севастополя. Член Державної думи Росії В.Лисенко повідомив, що у Москві закінчується підготова документу про необхідність внести Севастопіль у державний бюджет Росії. Д.Рогожін закликав недопустити втручання "третьої сили" до суперечки між Росією та Україною. Прикладом побудови українсько-російських відносин, за його словами, мають бути білорусько-російські взаємини. Тим часом органи міліції в одному з приватних помешкань Севастополя виявили цілий склад вогнепальної автоматичної зброї, вибухівку і лазерні прицілювальні прилади.

МІЛІЦІЯ В ДІЇ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Головне управління Міністерства Внутрішніх Справ України в Криму розслідує справу за скаргою Сервера Бултнікірова — директора Бахчисарайського музею-заповідника "Ханський палац". Йдеться про те, що протягом тривалого часу "Ханський палац" використовувався місцевими та заїжджими вельможами як будинок розпусти. Нічна охорона заповідника за грошову винагороду дозволяла "цінителям прекрасного та вічного" проводити свої оргії у ханському гаремі.

ГІРНИКИ ЗАКЛИКАЮТЬ УРЯД ДОТРИМУВАТИСЯ КОНСТИТУЦІЇ

ДНІПРОПЕТРОВЩИНА.— Конференція групового комітету профспілки Східного гірничо-збагачувального комбінату у місті Жовті Води ухвалила звернення до керівників України та місцевих органів влади із закликом дотримуватися Конституції. У зверненні наголошено, що рішення, ухвалені на державному рівні протягом останніх років, залишилися невиконаними. Невпинно скорочуються обсяги робіт і темпи виробництва, зростає безробіття. Водночас погіршилося медичне обслуговування, багато медичних послуг, на порушення Конституції, стали платними. Число медперсоналу в лікарнях скорочується в той час як смертність у Жовтих Водах уже вдвічі перевищує народжуваність. Неспівмірно висока, порівняно із вічно затримуваними заробітками, вартість житла і комунальних послуг, навчання, продуктів харчування, товарів першої необхідности привела до голодування і розпаду сімей. Все це ставить суспільство на межу соціяльного вибуху. Автори документу вимагають від керівництва поважати честь і гідність громадян та висувають конкретні вимоги щодо соціяльного забезпечення та викорінення злочинности.

ВНЕСОК ДО УКРАЇНСЬКОЇ ВІЗАНТІНІСТИКИ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Тут вийшов п'ятий випуск серії "Матеріяли історії та етнографії Таврії", присвячений проблемам візантіністики. Видання підготовано і здійснено Кримською філією Інституту сходознавства НАН України і Державним комітетом охорони та використання пам'яток історії та культури до конференції "Крим-Візантія", що має відбутися 13-15-го червня 1997 року. Книгу видано російською, англійською та німецькою мовами. За словами голови Державного комітету охорони і використання пам'яток Юрія Могаричева, це видання і майбутня конференція є "вагомим внеском до української візантіністики".

КОНФЕРЕНЦІЯ ПОСАДНИКІВ

КИЇВ. — Посадника Києва Олександра Омельченка запрошено на 17-ту Міжнародну конференцію посадників, що проходить 6-12-го квітня в Єрусалимі, Ізраїль. Запрошення надіслав посадник Єрусалиму Ехуд Ольмерт, який запропонував О.Омельченкові взяти участь у обговоренні наміченої теми під назвою "Від минулого до майбутнього: муніципалітет, як двигун розвитку". У конференції візьмуть участь посадники міст із багатьох країн світу.

У СВІТІ

У НЕДІЛЮ, 6-ГО КВІТНЯ, — п'яту річницю початку Боснійської війни, до Сараєва на відвідини завітали спадкоємці колишньої могутньої Габсбурзької династії, 84-річний Отто фон Габсбург і його син Карло. На місці вбивства О. фон Габсбург, сумно киваючи головою, завважив „це є те місце з якого почались всі трагедії". Це вперше від убивства його діда-вуйка архикнязя Франца Фердинанда у 1914 році, що хтось з Габсбургів відвідав Сараєво.

РЕЧНИК АМЕРИКАНСЬКОЇ морської фльоти повідомив, що збройні сили ЗСА в околицях Перської затоки запровадили останніми днями вищий ступень надзвичайного стану, щоб запобігти можливим терористичним нападам. Знесено відпустки дозволя для 12,000 моряків і заборонено відвідувати ресторани і корчми на острові Баґрейн, де міститься головна квартира П'ятої американської фльоти. Все це для того щоб запобігти великим скупченням американців у доступних для будь-кого місцях, але все це не є аж на стільки небезпечне, щоб думати про евакуацію родин американських службовців.

В АМЕРИЦІ

З ПОНЕДІЛКОМ, 7-ГО КВІТНЯ, Конґрес ЗСА повернувся до праці після двотижневої великодньої перерви і відразу взявся до праці над збалянсованим державного бюджету. Одначе ця справа, як підкреслив на програмі телевізійної мережі Ен-Бі-Сі „Зустріч з пресою" провідник сенатської більшости Трент Лотт може дещо тепер затягнутися через неприємності пов'язані з придбанням фондів для передвиборчих кампаній.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ОФІЦІЙНІ державні чинники заарештували 71 особу незаконних імігрантів, які працювали в одній з багатьох фабрик Ню Джерзі. Хоч ця акція державних чинників сталася всього два дні після введення в життя нового іміґраційного закону, то працівники Служби іміґрації та натуралізації твердять, що це просто збіг обставин і немає одне до одного ніякого відношення. Затримані особи це в більшості жінки з еспаномовних країн Південної Америки, котрі жили і працювали у ЗСА незаконно. Із усіх 71 вже 17 добровільно виїхали з країни, інші очікують вирішення їхньої долі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Пропащі душі

Саме так, а не інакше можна назвати 38 ісповідників культу „Небесної брами“ та їхнього лідера Маршала Еппелвайта, котрі своїм свідомим спільним ритуальним самогубством приголомшили цілу країну. Прочунявши з первісного ошелешення, більшість громадськости, хоч і стурбована цією подією, не виявила надто великого здивування, а радше з інертною пасивністю слідкувала за проголошуваними дикторами повідомленнями зі сподіваннями на швидке вияснення. Одначе на початку виявлення розіграної трагедії ніхто про вияснення не думав і країна та її мешканці прийняли це як ще один феномен модерного збаламученого світу. Підсвідомо, перед очима зринали макабричні події Джонставну в Гаяні, Солярної святині в канадському Квебеку, Швайцарії і Франції та Давидіянської філії у Вейко.

Коли ж стверджено, що це таки акт свідомого і добровільного самогубства, всі, почавши від місцевих і державних чинників влади, рідних, друзів і всяких експертів, стали дошукуватись причин, які довели до цієї за власним бажанням скоєної трагедії. Після довгогодинних публічних дискусій, великої кількости припущень, значних тверджень і незлічимих списаних сторінок, висліди у всіх були однакові — ніякі. Коли у попередньо згаданих трагедіях важливу ролю відіграли насильство, хаос і силування, то у випадку „небеснобрамників“ переважали спокій, упорядкованість і добровільне самовідречення. Нікому покищо не вдалося з'ясувати, що саме об'єднувало 39 осіб з різних прошарків американського життя в одну співзвучну одиницю, котра своє туземне життя закінчила так трагічно. Мабуть справжню відповідь могли б дати тільки вони, оті пропащі душі, що десь колись у своєму житті зійшли з протопченого людством майже 2,000-річного шляху.

Серед всяких припущень, найчастіше можна тепер почути звинувачення в сторону модерної технології, котра дає можливості безмежного зв'язку та індоктринації тих, які шукають пристановища для себе і своїх особистих прагнень, спокою і внутрішнього вдоволення. Зокрема великими успіхами втішаються поодинокі особистості покрою провідника культу „Небестої брами“ М. Еппелвайта, який вийшовши з християнського релігійного оточення і переслідуваний особистими недостачами, шукав прибічників і послідовників ним створеного культу дивно фальсифікованого християнства з астрономічною закраскою та кінцевим бажанням незадоволеної душі вирватись з накиненого тягару людського тіла. Головною точкою культу М. Еппелвайта стала ним пропаґована обіцянка, що тільки він знає шлях до „єдиного правдивого неба“, котрий у відповідний час буде пройдено з допомогою надприродних явищ. За цю вудочку ним обіцяного раю дались зловити ті, що були підсвідомо готові будь-якою ціною задовольнити свої прагнення вічного щастя. Як виглядає, цей відповідний час настав напередодні латинсько-християнського Великодня — весняного та духового оновлення, позначеного присутністю на північнозахідньому небосхилі таким рідкисним феноменом, як Гейл-Бопп кометою.

Америці початки дали саме ті, котрі шукали релігійної свободи і почуття цього права молитися до свого Бога, до сьогоднішніх днів залишилось сильним. Мабуть ,в тому й початок цієї надто широко вирозумілої толеранції щодо релігійних переконань. Все ж таки було б корисно відповідним чинникам поцікавитись „небеснобрамниками“ та їм подібним згромадженням культів в країні, хоч би для того, щоб допомогти їм завчасу, а не шукати причин після наступного організованого нещастя.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи“разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Микола Світуха

Конференція про Україну і світ

Ініціятива Катедри українознавчих студій університету Оттави перевести 21-22-го березня 1997 року першу із серії запроєктованих конференцій для аналізи державотворчих процесів 1991-1996 років вповні себе виправдала, коли врахувати високу якість виголошених доповідей, широкий діяпазон питань і живе зацікавлення великої кількости учасників з багатьох осередків Канади. Патронат колишнього ген.-губернатора Канади Реймона Гнатишина і присутність ряду визначих доповідачів надали цій першій конференції непересічно престижевого характеру. З короткими привітами на відкритті конференції виступили Реймон Гнатишин і амбасадор України в Оттаві Володимир Фуркало. Від дорадчого комітету Катедри українознавства промовляв проф.-емерит Теофіль Кіс.

Від кланів — до партії

Змістовну доповідь про побудову громадського суспільства і політичної системи в 1991-96 роках виголосив проф. Богдан Кравченко, заст. ректора Академії Державної Адміністрації при бюрі Президента України. При розгляді складних питань побудови громадських і політичних структур в Україні від 1990 року доповідач підкреслив, що Україні прийшлося творити всі важливі державні установи — міністерство оборони, фінансів, центральний банк тощо, практично з нічого. Одночасно, зріст державного апарату посилив критичну проблему обмежених людських кадрів, їх кваліфікацій і відповідальности.

З прийняттям нової Конституції наголошено потребу структурних змін суспільства, яке повинно мати постійний вплив на всіх щаблях влади через незалежні громадські установи і професійні організації. В минулому Комуністична партія сприяла існуванню реґіональних кланів і це від дня незалежности стало основою для створення дрібних політичних партій, побудованих більше на особистій льояльності, ніж на ідеологічних принципах. Для оздоровлення політичних структур потрібні впливові партії і незалежна преса. Цього, на жаль, зараз немає.

На погляд прелеґента, в противагу до вузької української політичної верхівки, діють широкі мережі контактів на суспільних низах, завдяки яким населення розв'язує проблеми, зумовлені критичним станом економіки. Розміри тіньових трансакцій, які не підлягають діючим податковим законам, поширилися, і саме тому держава не спроможна виконати своїх зобов'язань в сфері соціяльного забезпечення населення.

Пріоритетами на теперішньому етапі прелеґент назвав боротьбу з корупцією, поступову розв'язку проблем соціяльного забезпечення і змагання за політичну підтримку виборців демократичного центру. Пріоритетним завданням інтелектуальної верхівки народу слід уважати розбудову громадських установ і суспільних структур, конечних для закріплення державности України.

Зміни в економічній системі і структурах України були предметом доповіді д-ра Богдана Гаврилишина, голови Міжнародного інституту менаджменту і фундації „Відродження“ в Києві. Прелеґент реасумував невідрадну економічну структуру держави в час проголошення незалежности, вказуючи на практичну ізоляцію українських підприємств від міжнародних ринків збуту, відсутність банкової системи і практику вирішування кадрових питань за партійними ідеологічними критеріями, а не з погляду інтересів держави.

Від 1991 року Україна стала на шлях здійснення трьох широкомаштабних процесів: лібералізації, стабілізації і приватизації. Хоч зроблено дуже значний поступ в лібералізації цін, та залишки давнього режиму (реґулювання державою цін на енергопродукти, брак вільного ринку на землю тощо) утруднюють повний розвиток вільного ринку. Зроблено великі осяги в стабілізації економіки різким зниженням бюджетного дефіциту і ефективним введенням гривні. Зараз курс гривні є одним із найбільш стабільних, навіть у порівнянні до західньо-европейських валют.

Процес приватизації, а з ним і перебудова індустріяльної структури, вимагає ще багатьох змін, зокрема закриття неконкурентних підприємств важкої індустрії і поширення секторів легкого виробництва (перероба харчових продуктів, виріб комунікаційних та комп'ютерних систем) і сектору послуг. Потрібні нові податкові закони, зменшення адміністраційних перепон, а також податкова амнестія для більйонів долярів українського капіталу, який переховується за кордоном.

Політичні чинники безпеки України

В доповіді про фактори, які формують політику безпеки України, Тарас Кузьо з університету Бірмінґгам в Англії наголосив закріплення міжнародного юридичного статусу держави, але за умов ще не закінченого процесу побудови нації. Хоч Україна має міжнародну підтримку територіяльної цілости, включно з перспективою підписання хартії з державами НАТО в питанні державної безпеки, однак взаємини з Росією характеризують постійні намагання закріпити односторонню політичну залежність. Колишня евразійська орієнтація Леоніда Кучми та інших українських політиків зазнала повних змін у висліді аґресії Росії супроти Чечні. Сам президент Кучма за шість років перейшов значну світоглядову еволюцію і тепер стоїть на позиціях народних демократів.

В питанні Севастополя прелеґент висловив опінію, що в теперішніх обставинах Україна неспроможна вимагати виведення російських військ з Криму. Дехто уважає, що винайм севастопольської морської бази приніс би значні економічні користі для України, тоді як демонтування бази було б пов'язане з великими витратами.

Прозахідня орієнтація української політики також вимагає пристосування до вимог різних міжнародних інституцій — МВФ, Ради Європи та інших з певними, компромісами відносно суверенности політичних рішень. Теперішню закордонну політику характеризує максимальна інтеґрація України в европейські структури при задержанні невтральности, але з врахуванням, що в східних і південних реґіонах переважають погляди про конечність добросусідських взаємин з Росією.

Про еволюцію зовнішньої політики України в 1990-96 роках доповідав Анатолій Зленко, перший міністер закордонних справ і теперішній амбасадор України в ООН. За умов, коли в міністерстві не було ані потрібного персоналу, ані наукових центрів, які давали б об'єктивну аналізу як основу для політичних рішень, перед Україною стояли маштабні завдання. Процес визнання України державами цілого світу поступав швидко вперед. Значним успіхом треба уважати визнання власности України на ядерну зброю на її території і надання допомоги для її ліквідації. Україна стала першою державою, яка добровільно зреклася ядерного статусу.

Сподівання на СНД себе не виправдали через тенденцію Росії створювати наддержавні структури і поширювати апарат з метою перебрання повної контролі. Росія постійно висувала односторонні вимоги супроти України, бльокувала процес демаркації кордонів, відмовлялася вирішувати питання розподілу майна і диспозиції боргів колишнього Союзу.

Імперативом політики України було і залишилось рівнорядне партнерство з Росією при одночасній активізації зовнішньої політики на повну інтеґрацію в Европу — політично, економічно і духово. Значним осягом в тому напрямі буде підписання політично зобов'язуючого договору з НАТО, який матиме і юридичний характер. Україна сподівається статусу асоціяції в Европейському союзі, а в недалекому майбутньому — приєднання до Світової організації торгівлі.

Своєрідним доповненням можна уважати доповідь Андрія Веселовського (МЗС України, Київ) про стратегічні цілі закордонної політики України. Майбутність України залежить від активної участи в европейських структурах безпеки і від поширеної концепції стратегічного партнерства із ЗСА. Україна не заперечує проти поширення НАТО, але вважає, що европейська система безпеки можлива лише за участи всіх европейських держав. Для економічного відродження, яке допоможе зменшити залежність від двосторонньої торгівлі з Росією, потрібно переорієнтації торговельних

(Закінчення на стор. 3)

PALLADA INTERNATIONAL INC.
98 Second Avenue, 2nd floor, New York, N.Y. 10003
Tel. & Fax (212) 387-8683

ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ
Український центр „Паллада“

Про проживання за кордоном постійних жителів та громадян ЗСА

На який період часу власники „зелених карток“ можуть покидати Америку, щоб не втратити можливість одержати громадянство ЗСА або статус постійного жителя?

Це питання має два аспекти, бо якщо говорити про дозволені терміни перебування постійних жителів ЗСА за кордоном, то вимоги щодо втримання статусу та одержання громадянства не є однаковими. Загальноприйнятою (але не обов'язковою) практикою є обрахування терміну перебування за кордоном протягом останніх п'яти років. Особи, які мають статус постійного жителя можуть покидати Америку на період, що дозволяється пашпортом постійного жителя (тобто до двох років). Але це не означає, що постійні жителі можуть перебувати за кордоном необмежено довго, лише час від часу відновлюючи "reentry permit" — дозвіл на повернення до ЗСА. Інструкції Служби іміґрації і натуралізації (ІНС), які реґулюють видачу пашпорта для поїздок постійних жителів за кордон, дозволяють одержати цей документ навіть тим особам, які 4 роки з останніх п'яти провели за кордоном. Але, в цьому випадку, пашпорт їм буде видано терміном лише на один рік, а якщо ця особа і надалі не буде жити в ЗСА, то ІНС може ліквідувати статус. Велика кількість молодих людей, (особливо серед тих, що приїхали у висліді іміґраційної льотерії) виїжджають на рік-два в Україну для закінчення навчання чи відправляють з цією метою в Україну дітей і ми не знаємо випадків, щоб вони зустрілися з перешкодами при поверненні до Америки . Слід пам'ятати, що надання права жити в ЗСА — це привілей для чужинця і ІНС може позбавити його цього права. Це може статися при в'їзді до ЗСА. Урядовець ІНС має право відібрати документи (наприклад, "зелену картку") у особи, яку, на його думку, слід позбавити статусу і передати справу до іміґраційного суду, або працівниками консуляту, які можуть відмовити у праві виїзду до ЗСА постійному жителеві. Найчастіше це трапляється, коли власник "зеленої картки" не має одержаного від служби іміґрації дозволу на повернення до ЗСА (пашпорт), або має продовжений термін дії документу, що посвідчує його іміґраційний статус (штамп у своєму закордонному пашпорті або картка постійного жителя). У деяких випадках, таким особам може бути дозволено виїхати до Америки на візу B–2 (заплативши за це додатково 90 дол.). Але для цього їм треба довести документально, що вони мають підстави затримати за собою статус постійного жителя. Для встановлення цього ІНС бере до уваги не тільки термін перебування за кордоном, але й інші фактори, наприклад, місце роботи та сплачування податків, наявність житла у ЗСА, перебування членів сім'ї та інше.

Знову ж, треба сказати, що деяким категоріям постійних жителів дозволено перебувати за кордоном і довше. Сюди входять ті, які працюють згідно з розпорядженням Уряду ЗСА, робітники (та члени сім'ї робітників) міжнародних організацій (з участю ЗСА), професійні спортсмени, що реґулярно їздять на міжнародні змагання. А от для того, щоб одержати громадянство, постійний житель ЗСА протягом останніх п'ять років перед поданням паперів до ІНС повинен не менше, як 50 відсотків часу (з цих п'яти років) фізично перебувати на території Америки і йому не варто покидати країну без поважних причин на період , що перевершує шість місяців.

Незабаром я подам документи на одержання громадянства. Чи можу я після цього виїхати в Україну на постійно і чи не втрачу я при цьому громадянства ЗСА?

Так, можете, і як захочете надовго. Тепер в Україні і, зокрема, в Києві, вже створилася досить велика громада американців українського походження, які, у порів-

(Закінчення на стор. 3)

Мирослав Болюх

Актуальна і вийняткова публікація

II

Може, найбільш „пікантною“ справою для діяспорального читача в книжці А. Камінського є мова про „Два „Прологи“. Автор дає генезу постання дослідно-видавничого т-ва „Пролог“ і тижневика „Сучасна Україна“, а згодом місячника-журналу „Сучасність“, їхню всесторонню діяльність „з наставленням загальноукраїнським, без пов'язання з якоюсь партією“, що в наших умовах було просто унікальним явищем. „Пролог“ був весь час головним джерелом інформації про становище в Україні в різних ділянках народного життя — для діяспори і для чужинецького світу.

А. Камінський відважно і чітко вияснює, чому мова про два „Прологи“; історія першого кінчається в 1991 році, коли перший „Пролог“ „офіційно метаформовано у „Пролог“ н. 2.“ У висліді поважна дослідна політична інституція перетворилась на приватну „лавочку“ кількох молодих людей, які користувались довір'ям і надією своїх старших політичних діячів, що вложили в цю установу ідейний і політичний зміст. Вона постала у висліді політичного капіталу визвольної боротьби на рідних землях. До цього ще належить додати „дивні містерії“ з архівом ЗП УГВР, що до сьогодні не є вияснених. Все це було „болючим розчаруванням для Голови Президії і інших членів Президії“.

Треба тільки привітати, що врешті, хоч спізнено, цю справу повністю подано до загального відома.

Це також характеризує М. Прокоп у „Передмові“. Фактичними спричинниками цього були два останні голови „Прологу“ — Роман Купчинський і Петро Содоль. Як виявляє тепер дійсність, обидва вони пляново „усамостійнювалися“ від політичного середовища, яке „Пролог“ виростило, що врешті привело „до самовільного присвоєння майна цієї громадської установи і перетворення її у приватне підприємство“.

Два останні розділи книжки А. Камінського — „Стратегія мирної революції“ і „Діяспоральні організаційні структури і Край“ — будуть своєю актуальністю, може, найбільш популярними серед читачів. В першу чергу, це намагання визнавців „перманентної революції“ (чи насильної) розбудувати свої підпільні структури в Україні (ЗП ОУН). Тут також покутувала виключність, бо роками наголошувано, що революція — це єдиний спосіб визволення поневоленого народу. А. Камінський вважає, що успішна революційна діяльність залежить від трьох факторів — від сили власного революційного потенціялу, слабкости ворожого потенціялу і міжнародної коньюнктури.

Іншими словами, стратегія революції мусить бути гнучка. Якщо умови в мирних часах в підсовєтській дійсності були такими, що кожна ініціятива кінчалася поразкою, то не слід цього форсувати і присвячувати виключну увагу тільки такій концепції. А. Камінський каже, що в СССР „терор і русифікація набрали таких розмірів і інтенсивности, що треба було посюдно боронити українську субстанцію... Йшлося про те, щоб зберегти українську людину... на всіх щаблях і у всіх площинах суспільного життя...“ Врешті дійсність показала, що саме слабість ворожого потенціялу і міжнародна коньюнктура були вирішальними факторами у відновленні української державности сьогодні. Як колись була „весна народів“, так тепер наступив кінець всяким федералізмам, прийшла така доба: СССР, Юґославія, навіть така мала Чехо-Словаччина. І в такій історичній дійсності, звичайно повороту до минулого немає.

„Горбачовська революція,— пише А. Камінський, — не мала розв'язки національного питання, Горбачов недоцінював потенціялу національних стремлінь неросійських народів до власної державности“.

На закінчення автор розглядає політичний сектор в Україні та імпорт з еміґрації, коли обидві ОУН (б і м) „почали переносити свої організаційні структури в Україну і тут їх розбудовувати та закріплювати. На відміну, середовище УГВР і ОУНз прийняло протилежне рішення, що „кожна закордонна політична формція може знайти свого ідейно-програмного відповідника в Україні“. А. Камінський в дальшому показує неґативні наслідки „защіплення“ еміґраційних формацій з внутрішніми розграми. Недавній розкол УРП, до якого приклало руки відоме оунівське середовище з еміґрації, є ще одним свідченням неґативних наслідків такої „політики“, що на них вказує автор. Читаючи всю цю історію, включно з постанням нових ОУН в Україні, то все це не робить враження поважної політичної роботи, а радше галасливої партійної метушні. Жаль, що так намарне розтринькується колишній політичний та ідейний капітал ОУН. Як в кожній підпільній і революційній боротьбі — одні сильнішають, інші — слабшають. Багато з тих, що були ідейно і морально сильними, впали на полі бою і заплатили своїм життям. Але багато з тих малостійких і ідейно слабих дожили і морально впали, вмерли і сьогодні привласнюють минуле попередників. Революція — це одна з форм боротьби за майбутнє народу, і революція, як історичний процес, не може задержуватися на одному році чи періоді, він циклічним ритмом творить цей процес тяглим і послідовним. Хто сьогодні хоче практикувати в Україні і жити лише 30-ми роками, той не знайде місця в існуючій там політичній шахівниці і буде пропаґатором віджилої програми.

Колишня система залишила хворобливі нарости якоюсь міркою і в тих, що боролися проти неї, і в іншій мірі — в тих, що їй служили. Це психологічно складний і трагічний „Гордіїв вузол“ і його не розв'язати 5-річною самостійністю; потрібно буде часу цілого покоління. Але нашим завданням тепер є приспішувати процес національного визрівання і державнотворчої думки, а не ускладнювати його.

В цьому сенсі повчальну ролю відіграє книжка А. Камінського „Від насильної до мирної революції“. Вона є викликом для живих ще свідків і творців боротьби тих часів, щоб об'єктивно, політично тверезо закріпити здобутки боротьби модерного українства.

Презентація книжки С. Феденка „Розлука" в Києві і Воррені

З болю за незаслужені знущання і пониження, з любови до рідного батька — співучасника цих терпінь — зродилась ця книжка епічного розміру, яка заміщює в пам'яті долю нашого народу в часі Другої світової війни, стаючи рівночасно живим образом цієї трагічної долі. Це історія політичної і соціяльної долі народу, позбавленого самостійного існування. Це книжка спогадів Степана Феденка „Розлука".

С. Феденко — син свідомого селянина, члена підпільного руху в околиці свого замешкання — в часі святкування Христового Воскресення 1944 року потрапляє разом з батьком до в'язниці у Львові, а відтак до ряду концентраційних німецьких таборів. Хоча молодий, бо заледве 17-літній, він, свідомий зв'язків свого батька з українським підпіллям, свідомий політичного становища в краю, вже в першому таборі стає свідком знущання до непритомности свого батька тільки тому, що рішучо обстоював свою національність, не згоджуючись змінити її на російську чи польську. І цей вид батька — скривавленого, непритомного, лежачого на землі — залишився у молодого хлопця на ціле життя. І коли настав час, що вже без загрози тяжкої кари можна було світові сказати правду. Степан Феденко написав книжку своїх спогадів, яку сьогодні ми, живучи в мирі, без загрози потрапити на Сибір чи до концентраційного табору, читаємо з глибоким хвилюванням, сумніваючись в доброті істоти, яку називаємо людиною та яка стільки кривди може завдати іншій людині, стільки болю, навіть з почуттям насолоди. Зараз зникає віковічне культурне нашарування, яке, нібито, зробило людину добрішою, мовчать поезія та музика, глибокі філософські ідеї, а залишається людина-звір, що, опанована звихненою ідеологією, безжально нищить свого ближнього.

С. Феденко написав книжку, якої нам дуже бракувало. Ми справді про ті часи маємо багато статтей про переживання в таборах смерти того чи іншого ворога, багато поем, але, як це не дивно, маємо дуже мало книжок, які кричали б до сумління байдужого світу про кривди нашого народу. Такою книжкою є „Розлука". Не знаємо, чи дійде вона до свідомости світової громадськости. Одно є певне, що серед нашого народу не одна приспана й оніміла душа прокинеться зі сну, нанесеного ворожими загарбниками нашої землі і наших душ, та усвідомить, хто вона є й до чого повинна стриміти. І це очищення душ, ця катарзіс духовості буде найбільшим успіхом книжки С. Феденка. І хоч які страшні, трагічні події є змістом цієї книжки, автор знаходить час і нагоду виявити ніжність і співчутливість своєї душі, що знову відроджує в нас надію і віру в людину, яку сотворив Бог.

Шляхотність задуму при виданні цієї книжки проявилася вже в тому, що при допомозі видавництва „Смолоскип" автор видав її в Україні, бо хотів дати працю своїм друкарям, а по друге, щоби цю книжку накладу 5,000 в великій частині залишити безплатно до широкого розповсюдження. І його найбільше бажання — це щоби ця книжка знайшла читача в Україні. І так, в тій цілі, в жовтні 1996 року в Києві, в Будинку Письменника пройшла презентація цієї книжки. Розіслані повідомлення зібрали велику кількість людей, що поміститись було ніде. С. Феденко в свому вступному слові, проходячи етапи нашої історії від Андрія Боголюбського до катастрофи Чорнобиля, насвітив психологічне підложжя книжки. Цілий ряд промовців дуже прихильно оцінювали цю книжку, серед них професори університетів, колишні каторжани, студенти. Люди, які перебули під обома каторжними режимами, зрозуміли, що фашизм — червоний чи брунатний — однаковий у виборі засобів для осягнення своїх цілей.

Цікавим був виступ студента Сергія Яковенка. Свідомий психіки свого покоління, він звернув увагу на те, що для нього історія Другої світової війни — це минувшина, і те, що молодь читала про минувшину, сьогодні виявляється брехнею. Ця книжка скаже молоді правду. Молоді втовкмачувалось, що УПА і ОУН фашистські, бандистські угруповання. Велике завдання стоїть перед цією книжкою: сказати тій молоді правду. Презентацію у Києві уприємнили студенти читанням поезій Бориса Антоненка-Давидовича та Василя Стуса. Також виступав хор при церкві свв. Антонія і Теодозія Української Православної Церкви Київського Патріярхату. Це рівночасно був з'їзд родини Феденків: її української і американської вітки. Це брати Степана — Михайло, Олесь та сестра Марійка, як також жінка Степана Анна, їх доньки Марійка і Дана.

По успішній презентації книжки в Києві, де 20 дискутантів похвально оцінювало її зміст, відбулася друга презентація в місті замешкання С. Феденка, у передмісті Дітройту, Воррені. Спозорована Відділом Ліги Українських Політичних В'язнів та Відділом Українсько-Американських Ветеранів, вона зібрала понад 300 осіб, яких родина Феденків чудово прийняла. Відкриття провела співтоваришка недолі Оля Ласка, яка також на 17-му році життя потрапила до німецького концтабору. Книжку „Розлука" вона оцінила, як цінне і тривале джерело небагатьох спогадів про ті часи, і ми повинні прийняти її з вдячністю авторові. З черги о. Богдан Скасків провів молитву, а дальше переведення презентації перейняв Мирослав Прийма. Відтак промовляв представник молодшого покоління, адвокат Юрій Ласка. Про німецькі табори він довідався вже дещо від своїх батьків — колишніх в'язнів. Вплив і враження від книжки „Розлука" він порівняв до історичних книжок, таких, скажімо, як „За сестрою". Вагомість її в тому, що вона скаже світові, що голокост не оминув також українського народу.

Слідував поданий на письмі скорочений звіт презентації в Києві. Автор дістав багато листів від приватних та урядових осіб. Амбасадор Ю. Щербак вказав на важливість цієї книги для історичних дослідів тих часів. Конгресмен Д. Баніер оцінив її, як виховний засіб наших дітей. Єпископ Хринчишин просить про більшу кількість цієї книжки, яка допоможе при творенні фільму про Митрополита Андрея Шептицького.

Далі були подані численні голоси нашої преси про цю книжку. „Голос України" заявляє що „така книга, якою є „Розлука", наша мемуарна література досі не мала". „Наша Україна" пише: „Книжку С. Феденка не можна читати без хвилювання". „Юкрейнієн Вікли" в кореспонденції Р. Вороновича заявляє, що „книжка ця є унікальною, бо вона з кількох, яка насвітлює жорстокі переслідування українців під окупацією Польщі, Німеччини, Росії". „Літературна Україна": „Книга Феденка — це суворі, безжалісні карби до трагічної історії нашого народу цього жорстокого століття". „Київські Відомості": „Книжку визнано за одну серед 10 найкращих книжок України 1996 року". Мирон Воронович подав статистику розповсюдження книжки в Україні. Розіслано вже безплатно понад 3,000 примірників. Одержали її Міністерство Культури і Освіти, військові частини, університетські та публічні бібліотеки, а також ряд урядових осіб: Президент Леонід Кучма, голова Верховної Ради О. Мороз і навіть секретар Комуністичної партії П. Симоненко, Слава Стецько, Микола Плавюк. Маєстро В. Щесюк, обізнаний з природою Сибіру, описував, яким жорстоким ділом комуністичного режиму було посилати туди народ з Галичини в пустирі та болота. Д-р О. Серафин ділився зі своїми враженнями, читаючи цю книжку, які проявилися в глибокому зворушенні.

Веселішу нотку впровадив своїм виступом інж. В. Колодчин, згадуючи спільні студентські часи та пригадуючи, що авторові книжки минуло в тих днях 70 літ та 40 літ щасливого подружжя. Слідувало голосне „Многая Літа". „Книга 'Розлука' присвячена моїм найдорожчим батькам Іванові і Февронії Феденкам". Батько Іван, повернувшись домів з німецького концтабору, в короткому часі був знову заарештований другими „визволителями" і висланий з родиною в Сибір. Він, однак, вернувся на рідну землю, де й помер.

В свому заключному слові Степан Феденко дякував виконавцям програми та присутнім за їх участь. Вказуючи на важке економічне становище України на її студіюючої молоді, він заявив, що весь дохід з продажі книжки призначений на стипендії, і звернувся до гостей з проханням закупити цю книжку, що, як нам відомо, увінчалося великим успіхом.

Володимир Баран

ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ УКРАЇНІ
в місті Гартфорд, Конн. і околиці

відбуде свої

РІЧНІ ЗБОРИ

20-го квітня 1997 р. о год. 2-ій по пол.

в Українському Народному Домі
при 961 Ветерсфілд Аве., Гартфорд, Конн.

Головним доповідачем буде

д-р РОМАН ВОРОНКА

заступник голови Координаційного Комітету Допомоги Україні.

Управа товариства просить всіх членів і приятелів взяти участь у цих річних зборах

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

РІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ КРАЙОВОЇ РАДИ

відбудеться в суботу
3-го травня 1997 р. о год. 1:30 по пол.
в приміщенні канцелярії УАКРади при
142 2-га Аве в Ню Йорку

з наступним порядком нарад:

1. Відкриття Конференції.
2. Схвалення порядку нарад.
3. Відчитання протоколу попереднього засідання Крайової Ради.
4. Дискусія над протоколом та його прийняття.
5. Звіт Президії Крайової Ради та Екзекутиви УАКРади.
6. Звіт Контрольної Комісії УАКРади.
7. Запити та дискусія над звітами.
8. Затвердження бюджету УАКРади.
9. Плян праці на наступну каденцію.
10. Різне.
11. Закриття засідання.

За Президію Крайової Ради

Д-р Богдан Шебунчак — голова
Олександер Непрель — секретар

Церква допомагає

Щодня пошта приносить багато листів в Юніон, Н. Дж., на адресу української євангельської церкви. Це — подяки з України за харитативну допомогу, а також листи з проханнями домогти в біді. Адже церковна громада дбайливо дотримується настанов Христа щодо допомоги братам і сестрам у потребі.

Ганна Буяк з Тернополя отримала пакунок на Різдво і разом з дітьми радіє гарним речам: „Оленочка каже: які ці люди уважні до нас! Я їм намалювала сонечко, але вийшло не дуже кругленьке, то вони мені прислали лінійку, щоб я могла намалювати краще сонечко". Ганна Намонюк з Івано-Франківської области отримала вже дві пачки і пише: „Вже, слава Богу, є що одягти дітям й усім нам". Катерина Бойко з Рівного, дякуючи за допомогу, пише: „Дуже тяжке життя настало, особливо для дітей. Буває, що й на хліб грошей немає". Олександер Мельник з-під Здолбунова дякує за подарунки в імені сімей Лесі і Василя Чуліїв, Світлани і Віктора Пальчевських, Ніни та Миколи Царуків, Надії і Олександра Мельників, Віри Парамут та від своєї родини. За цим листом стоять, крім дорослих, 12 дітей.

Щире співчуття викли-

(Закінчення на стор. 4)

Конференція...

(Закінчення зі стор. 2)

зв'язків на всі континенти, в тому числі і з країнами Далекого Сходу.

Невідрадні обставини в ділянці культури

В доповіді про культурну, освітню і мовну політику України головний редактор журналу „Сучасність" академік Микола Жулинський ствердив невідрадну дійсність, яку характеризує відсутність пріоритетної програми розвитку інтелектуальних вартостей народу, брак систематичної підтримки ринку українських видань, постійна втрата об'єктів культури в наслідок приватизації і комерціялізації, порушення Конституції деякими обласними радами в питанні української мови. Це діється за умов сильних інформаційних впливів Росії через пресу, радіо і телебачення та домінації росіян в секторах науки і освіти.

В теперішньому державному проводі немає достатнього розуміння ролі культури і освіти, у висліді чого призначені ресурси є недостатні. Помимо великого потенціялу системи освіти в Україні (14 клясичних і 45 технічних університетів, 30 академій, 72 інститути, всього понад 1.5 млн студентів і 50,000 викладачів), процес розвитку гуманітарних наук і інтеграції системи освіти у світові структури відбувається повільно. Ще надто закоріненими є старі ідеологічні стереотипи, а проблема нових посібників вирішується повільним темпом. Змагання за національне обличчя держави триватимуть ще довгий час.

Темою, яка вимагала б окремої уваги, була доповідь д-ра Бориса Ґудзяка, директора Інституту Церковної Історії і заст. директора Теологічної Академії у Львові. Він подав багато статистичного матеріялу про надзвичайний зріст релігійного життя в 1988-96 роках, у висліді чого в Україні діє понад 18,000 зареєстрованих громад різних релігійних конфесій. Зокрема вартий уваги був висновок прелегента, що через брак визнання традиційної ролі релігії в суспільному і культурному житті народу, держава не зробила майже нічого для поширення релігійної освіти. Принцип відокремлення церкви і держави не оправдує відсутність політики в питанні релігії.

Тексти доповідей конференції мають появитися окремим виданням в недалекому майбутньому. Організатори і всі доповідачі заслуговують на признання за добре переведення корисного задуму.

Про проживання...

(Закінчення зі стор. 2)

нянні з Америкою, знаходять там для себе цілий ряд вигод як морального, так і матеріяльного порядку. Америка не робить ніяких перешкод для своїх громадян, що хочуть жити за кордоном. Пенсіонерам виплачуєсья пенсії та виплати інвалідности. Інше питання, що в Україні не працюють американські банки, а українські ще не здобули собі репутації надійних. Переводити пенсії приходиться також приватним порядком (Україна та ЗСА не мають відповідної міждержавної угоди), сплачуючи великі комісійні. Виїхати за кордон на постійне проживання мають право (як і будь- коли повернутися додому) і ті, які народилися в ЗСА і ті, які одержали громадянство шляхом натуралізації (незалежно від того, як давно отримано громадянство).

Минулого року я виграв „зелену картку" у льотереї і подав петицію на об'єднання сім'ї для того, щоб мій дорослий син також приїхав жити до Америки. Я одержав лист від іміграційної служби де сказано, що на цю пору він не може одержати візу. А коли це буде можливо? Чи не могли б ви надрукувати дані про те, скільки треба чекати на візу на петиції родичів?

Треба знати, що швидкість, з якою рухається черга на отримання іміграційної візи, залежить від багатьох факторів, і неможливо сказати, коли саме та чи інша особа одержить виклик до консуляту. Тому ми можемо лише подати дані Державного департаменту про те, скільки часу чекали на візу особи, які одержали право приїхати до Америки у квітні цього року. Термін очікування рахується від моменту, коли петиція зареєстрована іміграційною службою. В документах ІНС ця дата позначена, як "priority date". Імігрантів, яких викликають до ЗСА родини, розбиті на кілька груп і в квітні місяці одержують візи ті, на кого петиції зареєстровані (дивіться "priority date") не пізніше як:

1-го квітня 1996 року — для неодружених дітей громадян ЗСА (старші 21 року);

22-го лютого 1993 року — для чоловіків/жінок та дітей (до 21 року) постійних жителів ЗСА;

1-го квітня 1991 року — для неодружених дітей постійних жителів (старші 21 року);

1-го лютого 1994 року — для одружених дітей громадян ЗСА;

15 вересня 1986 — для братів та сестер громадян ЗСА.

На близьких родичів громадян ЗСА (подружжя, діти до 21 року та батьки) офіційно черги немає, але практично проходить близько року, поки такі особи одержать в Україні візу для виїзду у ЗСА.

У іміграційних питаннях просимо звертатися на адресу: Pallada International, I nc., 98 Second Ave., 2nd Floor. New York, NY 10003, tel: (212) 387-8683.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ — НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

10-го квітня вже минає
ТРЕТЯ БОЛЮЧА РІЧНИЦЯ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої найдорожчої і незабутньої МАМИ

бл. п.

АННИ ЛЮБИНСЬКОЇ

Заупокійна свята літургія буде відправлена в церкві Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

ПОДІЇ

ДОПОВІДЬ Д-Р О. ПЕВНОЇ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці влаштовує доповідь наукового співробітника Метрополітального музею Ню Йорку, співорганізатора виставки „Слава Візантії" д-р Олени Певної на тему „Місце України у виставці, Слава Візантії" у Метрополітальному музеї Ню Йорку". Доповідь відбудеться у неділю, 12-го квітня, в домі НТШ, 63 Четверта аве. між 9-ою і 10-ою вул. в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій вечора.

ВЕЧІР „ПРО ЦЕ І ТЕ"

Дженкінтавн, Па. — 43-ій Відділ СУА влаштовує вечір під назвою „Про це і те" для відзначення ювілею журналістки і пластової діячки ред. Ольги Кузьмович. Вечір відбудеться у суботу, 12-го квітня, в залі УОКЦентру, 700 Сідар ровд у Дженкінтавн, Па. Участь братимуть: А. Максимович, Л. Волянська, Д. Горбачевська, проф. Л. Рудницький, М. Лисяк, Л. Ліщинський, Б. Чаплинський, Р. Гарасимович та Л. Чайківська. Початок о год. 5-ій вечора.

ЕКОЛОГІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ В УОКЦЕНТРІ

Дженкінтавн, Па. — Тут у суботу, 19-го квітня, о год. 4-ій після полудня в Українському Освітньо-Культурному Центрі почнеться екологічна конференція на тему „Деградація довкілля і вплив на фізично-психічне здоров'я людини". Доповідачі — д-р Сорош Рошан, д-р Христина Дурбак та Марта Яросевич. Модератор — Ірина Куровицька. Конференцію влаштовує Окружна Управа Союзу Українок Америки у Філядельфії.

ДОПОВІДЬ Д-Р Е. СОЛОВЕЙ В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук влаштовує доповідь д-ра Елеонори Соловей з Києва на тему „Суспільна та літературна доба у „Щоденнику' (1923-1929) Сергія Єфремова". Доповідь відбудеться у неділю, 13-го квітня, в будинку Академії, 206 захід 100-та вул. в Ню Йорку, початок о год. 2-ій після полудня. Телефон для інформацій (212) 222-1866.

КОРОННА РАДА ВЕЛИКОГО ПЛЕМЕНИ „ЛІСОВИХ ЧОРТІВ"
з глибоким смутком повідомляє членів Старої і Молодої Фамілій, та все українське громадянство у діяспорі і в Україні, що в суботу вранці 5-го квітня 1997 р. в Гамілтоні, Онт. Канада, після довгої і важкої недуги, відійшов на Вічну Ватру на 95-му році життя, заслужений пластун, сеніор керівництва, колишній технічний референт Маслосоюзу у Львові, наш дорогий Ї. В. ЯРКО І-ий

бл. п.
інж.
ЯРЕМА ВЕСОЛОВСЬКИЙ

ПАРАСТАС відправлено в понеділок 7-го квітня в похоронному заведенні „Кардинала" в Торонто, а
ПОХОРОН у вівторок 8-го квітня на місцевому цвинтарі в Торонто, Онт.

Замість квітів на могилу датки проситься складати на Фонд „Лісової Школи".

Вічна йому пам'ять!

З глибоким жалем повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що в п'ятницю 7-го березня 1997 р. у вечірніх годинах у шпиталі Нокс, Інд., прийнявши Найсвятіші Тайни, з волі Всевишнього відійшла у вічність на 86-му році життя наша найдорожча і незабутня МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ОЛЯ ЮЛІЯ ГАЛІВ

взірцева членкиня української громади в Чикаґо, Ілл.

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА були відправлені 10-го березня в похоронному заведенні Музики в Чикаґо, Ілл.
ПОХОРОННІ відправи відбулися 11-го березня 1997 р. в соборі свв. Володимира і Ольги в Чикаґо, а опісля тіло покійної було перевезено на цвинтар св. Миколая.

У глибокому смутку залишені:
син — ОРЕСТ з дружиною АННОЮ
внучки — ДАРІЯ з мужем ІВАНОМ КИШКОЮ і правнуком МАРКОМ
— ОКСАНА з мужем ДМИТРОМ (ДЖІМОМ) КУРИВЧАКОМ
внук — ТАРАС з дружиною ВІКТОРІЄЮ і правнуком ХРИСТИЯНОМ
ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої найдорожчої і незабутньої МАМИ, БАБЦІ і ПРАБАБЦІ

бл. п.

ОЛІ ЮЛІЇ ГАЛІВ

будуть відправлені заупокійні Святі Літургії в суботу 19-го квітня 1997 р. о год. 8-ій рано в соборі свв. Володимира і Ольги та в катедрі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Складаємо щиру подяку за вислови співчуття, прощальні слова, пожертви на Служби Божі та інші добродійні цілі, та всім, що причинилися до вшанування пам'яті покійної.
Горем прибита
РОДИНА
Згадайте покійну тихим, щирим словом.
Вічна їй пам'ять!

Церква...

(Закінчення зі стор. 3)

кають численні листи про допомогу. Пошта лише одного дня принесла аж чотири листи з села Білі Ослави в Івано-Франківській області. Світлана Гуменюк пише, що бракує грошей на хліб, а на одяг і взуття їх ніколи й немає. Її чоловік втратив роботу, вона доглядає дітей, але державна допомога на дітей вже рік не виплачується. Василина Андрійчук має троє дітей, живе без чоловіка. „З їжею ще якось буде, а з одягом дуже важко", — пише вона. Володимир Лейбюк живе у гірській місцевості, де важко знайти роботу, а поїхати десь на заробітки не може, бо проходить альтернативну військову службу. Батька у нього немає, є мама і бабуся, то старенькій виплачують мізерну пенсію, якої вистачає тільки на хліб...

З Чернівецької области написали про свої нестатки Степан Торушенко, Ольга Кантемир, Орися Пєтухова; з Тернопільської — Галина Ганин, Марія Юрчук, Марія Синиця, Марія Кренцик. „Хатина моя старенька, така, як я, у ній холодно і голодно, тож прошу, зігрійте мене чим-небудь, якщо ваша ласка Божа", — пише Марія Синиця з села Коропець Світле. „Я багатодітна мати, виховую 9 дітей, — пише Галина Ганин. — Мені 45 років, чоловік працює в колгоспі, але грошей йому не платять, а як заплатять раз на шість місяців 25 гривень, то спробуй прожити. Можна від цього горя збожеволіти. Ми так хотіли вільної України, а тепер нам так тяжко, але, може, не завжди так буде, може, ще нам доля усміхнеться?" Треба додати до цього листа, що 25 гривень піврічного заробітку чоловіка Галини варті 12 американських доларів.

„Звісно, наша громада не зможе зарадити бідам усієї України, але бодай кількадесят родин усе ж достануть від нашої церкви допомогу у нелегкий час", — говорить пастор церкви Павло Ходневич.

Левко Хмельковський

Українських дітей — до українських літніх таборів!

EUROPEAN DELICATESSEN

31 Pike Street
Port Jervis, N.Y. 12771
(перед мостом до Matamoras)
Tel.: (914) 858-8464

Великий вибір
- вуджених мясних і рибних виробів;
- сирів, масла;
- печива і солодощів.

Уже є в продажі
2-ий ТОМ СПОМИНІВ
д-ра **Миколи Климишина**
„В ПОХОДІ ДО ВОЛІ".
Книга має 388 сторінок. Полотняна оправа.
Ціна $25.00
Можна замовляти також ТОМ ПЕРШИЙ в ціні $20.00.
Замовлення слати до
UKRAINSKA KNYHARNIA
4340 Bernice Street
Warren, Michigan 48091
Телефон: 1-810-754-0576

Чесно і солідно служимо громаді
KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY •
Export Import Ltd.
120 Runnymede Road, Toronto, Ontario, Canada M6S 2Y3
ДОСТАВЛЯЄМО:
без мита
гроші
речові пачки
харчові пачки
листи та документи
спадки, побутові товари,
електроніку, авта, трактори
до рук адресата в Україну та інші держави
Мука
Цукор
Телефонуйте за безплатними каталогами
(416) 761-9105 1-800-265-7189
KARPATY-TRAVEL
ПОЛАГОДЖУЄМО:
- квитки на літак (*включно Air Ukraine*)
- запрошення *до Канади та США*
- медичне забезпечення *для відвідувачів*
- візи *в Україну, Польщу та інші держави*
- відпочинок на відомих курортах

Пам`ятайте - як посилати, чи літати то через КАРПАТИ!

ПРОДАН - це ваш контакт з Україною
29 Jutland Road, Etobicoke, ON. M8Z 2G6 Canada

ПАЧКА - 1

Мука - Flour	50 кг
Цукор - Sugar	25 кг
Гречка - Buckwheat	25 кг
Риж - Rice	20 кг
Олія - Cooking oil	3 л
Маргарина - Margarine	2 кг
М'ясні вироби - Canned meat	4 кг
Кава розчинна - Instant Coffee	200 г
Приправа до зупи - "Vegeta"	500 г
Згущене мол. - Sweet cond. milk	770 мл
ВАГА - WEIGHT	130.5 кг - 288 lbs
ЦІНА - PRICE	$214 Cdn. - $162 US
Достава	$10 Cdn. -$10 US

Достава грошей

US $	Service Charge
100.00	30.00
200.00	40.00
300.00	50.00
400.00	60.00
500.00	70.00
600.00	75.00
700.00	85.00
800.00	95.00
900.00	105.00
1000.00	110.00
2000.00	185.00

Tel.: (416) 252-3399 Fax.: (416) 503-4033

УНСоюз
уділяє своїм членам
- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди!!!
Не чекайте.
Потелефонуйте сьогодні:
(800) 253-9862

THE UKRAINIAN WEEKLY
ЧИ ВИ ЧИТАЄТЕ АНГЛОМОВНИЙ
„УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК"?
„THE UKRAINIAN WEEKLY"
багатий на вістки з України та про діяльність українців у ЗСА та Канаді?

Коли ні, то передплатіть його для себе та для своїх дітей і внуків, щоб дати їм цікаві інформації про Україну та українців.

Передплатою „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА" подбайте про те, щоб наше молоде покоління знало якнайбільше про Україну та про діяльність українців у ЗСА і Канаді.

Ціна річної передплати — $40.00 для членів УНСоюзу та $60.00 для осіб, які не є членами УНСоюзу.

„УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК" оцінюють як найкращу англомовну етнічну газету в Північній Америці.

„Довідник другий" про УПА

Нещодавно, з деяким запізненням, побачила світ нова публікація — „Українська повстанча армія, 1943–49. Довідник другий" (Ню Йорк: Пролог, 1995), 295 стор. Найновіший довідник про УПА з'являється як доповнення до першого довідника з 1994 року („Українська повстанча армія, 1943–49. Довідник", 199 стор.), і дає читачеві абсолютно новий матеріял з історії УПА.

Новий „Довідник другий" (1995) відрізняється від попереднього видання тим, що доповнює новими гаслами розділи „Керівництво" та „Реєстр", а також містить три нові розділи; нова публікація — в м'якій обкладинці. Пригадуємо, що Довідник (1994) охоплював три розділи: „Українська повстанча армія. Енциклопедичний нарис історії УПА, 1943–49", „Керівництво воюючої України" (скорочені біографії членів УГВР, генералітету УПА та вищих керівників ОУН) та „Реєстр (псевдонімів) старшин УПА, провідників ОУН та членів УГВР".

Довідник другий (1995) містить п'ять розділів. „Розділ І. Керівництво" (поширення) — 210 нових енциклопедичного формату гасел-біографій: старшин УПА середнього рівня (головно командири шкіл, куренів, загонів, бриґад, тактичних відтинків, воєнних округ або члени вищих штабів), також деякі члени вищих проводів теренової сітки ОУН (пропущених у першому Довіднику) та особи, відзначені найвищою нагородою — Золотим Хрестом бойової заслуги 1-ої кляси. Більшість з описаних ширшому загалові не відомі, а 56 — зідентифіковані тільки своїм псевдонімом (ще досі не устійнено їхніх дійсних прізвищ). При 67 біографіях є знімки особи. Якщо додати 130 біографій з першого Довідника до нових гасел у Довіднику другому, читач матиме список 340 біографій про керівників збройної боротьби.

„Розділ 2. Реєстр" (поширення) — 1359 нових гасел. Взявши разом матеріял з двох довідників, розділ дає понад три тисячі імен старшин УПА та провідників ОУН, хоч знову великою більшістю це тільки псевдоніми, які стараємося розшифрувати.

„Розділ 3. Бойові частини" — структура з'єднань армії в десяти організаційних схемах; списки відомих назв-криптонімів (за азбукою йдуть 232 назви різних відділів, з'єднань, шкіл, штабів) та, як приклад, огляди деяких бойових частин, а це: „Воєнна округа 'Башта'" (місто Львів), „Загін 'імени Богуна'" (південна Волинь), „Тактичний відтинок 'Бастіон'" (Закерзоння), „Курінь 'Скажені'" під командою леґендарного „Різуна" (Підкарпаття), „Сотня 'Ударник-2'" під командою „Громенка" (Закерзоння). У суті речі це тільки загальний огляд теми, яку далі досліджуємо.

„Розділ 4. Публікації" гуртує чи не повний список публікацій ОУН, УПА та УГВР з періоду 1942–53, чим і заходить дещо поза засяг років, що стоять у титулі довідників. Тут у першій частині 247 одноразових публікацій-книжок, підручників, брошур, звернень, спогадів, а в другій — 86 титулів іншої періодики: газети, журнали, одноднівки. Розділ щедро ілюстрований помешканнями-факсиміле титульних, заголовків чи перших сторінок публікацій; при деяких — фотографія редактора чи автора. „Розділ 5. Фотографія" дає 137 знімок — і незідентифікованих осіб, і тих, про яких члени родини просять роздобути якунебудь конкретну вістку.

Довідники з 1944-го й 1995-го років з'явилися малими накладами, вони не призначені для ширшого користування. Та коли взяти під увагу брак підручників з історії УПА, маємо надію, що довідники, хай ще й в „сирому" стані, якоюсь мірою допоможуть студентам чи учителям історії, виховникам у молодечих організаціях, викладачам при військових установах, заступникам командирів з виховної роботи, дослідникам того періоду, як і всім зацікавленим — запізнатися з фактами боротьби армії.

Автор довідників — Петро Содоль, майор Армії ЗСА у відставці, ветеран війни у В'єтнамі. Він також автор книжки UPA: They Founght Hitler and Stalin (УПА: Вони боролися проти Гітлера і Сталіна. Нью Йорк, 1987), редактор видань Літопису УПА (тт. 18, 19. „Група УПА 'Говерля'". Торонто 1990 і 1992) та військових гасел в Encyclopedia of Ukraine (Енциклопедія України, тт. 2–5. Торонто 1988 і 1993), автор низки статтей і доповідей до історії УПА. Технічний редактор довідників — Юрій Маївський.

Дуже хочемо, щоб, насамперед, принаймні кожний ветеран бойових дій УПА ці довідники прочитав і передав свої завваги чи доповнення (див. адресу далі). Активних співробітників уже маємо коло сотні. Вони зібрали й прислали матеріял, знімки чи уточнили інформацію або допомогли розшифрувати частину псевдонімів. Усіх листів (як відгук на перший Довідник) надійшло 458, а серед їх авторів — ветерани УПА, члени ОУН, члени УГВР, ветерани інших формацій, рідні з родини членів підпілля, редактори, журналісти, письменники, дослідники, вчителі народних шкіл, викладачі університетів, працівники архівів, керівники установ, депутати Верховної Ради України. Як бачимо, ця справа цікавить широке коло осіб.

Матеріял з обох довідників, повністю виправлений та достатньо поширений, ввійде до нашого майбутнього видання „УПА: Енциклопедичний довідник" (умовна назва). І для того, щоб таке видання було якнайточніше та містило якнайповнішу інформацію про той період в історії України, звертаємося до читачів на Україні чи поза нею допомогти активно у збірці фотографій та біографічних фактів про всіх членів УГВР, провідників ОУН та старшин УПА, як і щодо інформації про бойові відділи, публікації, важливі події тощо.

Адреса для листування та для замовлення довідника/-ів (як на видання з 1944-го, так і на найновіше, з 1995-го — просимо виразно вказати рік) у ціні 18 ам. дол. за один примірник або 29 ам. дол. за два примірники разом з порто (просимо в ам. долярах тільки чеком чи поштовим переказом — на ім'я: P. Sodol): Petro Sodol, 218–09 38th Ave. Bayside, NY 11361–2216. Довідники в книгарнях не будуть продаватися.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550
МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

❊ ПРАЦЯ ❊

HOME TYPISTS,
PC users needed,
$45,000 income potential.
Call 1-800-513-4343
Ext. B-10102

Пошукуємо жінку до опіки над сім місячним хлопчиком від понеділка до п'ятниці включно. Платня згідно з домовленням; мешкання і харчі включені. Прошу тел. на число: **(201) 361-8284 після 8-ої веч.**

Нова фірма у Квінсі, для реклями та реялізації продукції шукає 4 чоловік. Заплата 2,500 плюс/місяць. Вимагається часткове знання англійської мови.
Тел.: (718) 459-0548
від 1-ої до 6-ої по пол.

• ПОСЛУГИ •

Вже можна набути
VIDEO-APON 7795
ХТО МИ ЧИЇ СИНИ
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ
Ціна 30 дол.
Переробляємо відео з европейської на американську систему і з американської на европейську систему, 25 дол.
APON RECORD Co.
P.O. Box 3082, L.I.C. N.Y. 11103
Tel.: (718) 721-5599

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ҐИНДА член УНС Відд. 155-го Т-ва „Запорозька Січ" в Перт Амбою, Н.Дж. помер 9-го січня 1997 року на 84-му році життя. Нар. 1912-го року в селі Посада Ясписька на Лемківщині. Членом УНС став 1952 року. Залишив у смутку родину в Канаді і Україні. Похорон відбувся 13-го січня 1997 року на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Ярослав Завійський, секр.

МИРОН ЛИСНЯК член УНС Відділу 57-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Коговс, Н.Й. помер 12-го грудня 1996 року на 76-му році життя. Нар. 1920 року в Коговс, Н.Й. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дочку Сестру Моніку і двох синів Йосипа й Івана. Похорон відбувся 17-го грудня 1996 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Вотерфорді, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Савків, секр.

НИК МАМРИЧ член УНС Відд. 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо помер 27-го листопада 1996 року на 78-му році життя. Нар. 2-го грудня 1917 року в Янґставні, Огайо. Членом УНС став 1919 року. Залишив у смутку дочку Мері Енн Попович і сина Миколу, троє внуків і сестру Мері Левін. Похорон відбувся 30-го листопада 1996 року на цвинтарі Кальварія в Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Аннабелля Боровицька, секр.

ІВАН КОВАЛЬ член УНС Відд. 83-го Т-ва ім. Івана Франка у Філядельфії, Па. помер 11-го грудня 1996 року на 93-му році життя. Нар. 1903 року в селі Медвежі, Дрогобич, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Татяну, сина Тараса, невістку Анну, внуків Михайла, Христину і Стефана, шваґерок Анну і Павліну та родину в Україні. Похорон відбувся на українському цвинтарі в Ракленд, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Відділу.

СВЯТОСЛАВ ЗОБНІВ член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й. помер 5-го листопада 1995 року на 92-му році життя. Нар. 1903 року в Україні. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Іванну, дітей Роману, Ірену і Любомира, внуків і правнуків. Похорон відбувся 8-го листопада 1995 року на цвинтарі Святішого Серця в Кестл Крік, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Христина Дзюба, секр.

ІВАН ВОЗНЯК член УНС Відд. 317-го Т-ва „Запорозька Січ в Сирак'юзах, Н.Й. помер 8-го серпня 1996 року на 80-му році життя. Нар. 1916 року в Сиракюзах, Н.Й. Членом УНС став 1934 року. Залишив у смутку двох синів одну дочку, троє внуків, брата та дальшу родину. Похорон відбувся на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Велич, секр.

Пакунки на Україну
59c LB
Знижка тільки в наших офісах
79 c при пересилці з наліпками через **UPS**
За детальними довідками телефонуйте:
Tel: (201) 763-8778
ROXOLANA Пакунки без мита
300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040
10 долярів за доставу пакунка

ПАЧКИ В УКРАЇНУ
Від 59 ц. за фунт
**Відбираємо пакунки з хати*
DNIPRO CO.

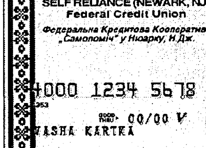
CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA	NEWARK, NJ
565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave	698 Sanford Ave
Tel. 201-916-1543	Tel. 215-728-6040	Tel. 201-373-8783

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059
РАЇСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492
СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

SELF RELIANCE (NEWARK, NJ) Federal Credit Union
„САМОПОМІЧ" у НЮАРКУ, Ню.Дж., Федеральна Кредитова Кооператива
734 Sandford Avenue, Newark, New *Jersey* 07106
TEL (201) 373-7839 • http://www.selfreliance.org • FAX (201) 373-8812
BUSINESS HOURS: Tue. & Fri. 12:00 Noon to 7:00 PM, Wed & Thu. - 9:00 AM to 3:30 AM, Sat. - 9:00 AM to 12:00 Noon, Mon. - Closed

Introducing the ... **SELF RELIANCE NEWARK**
VISA Classic Card

NO gimmicks!
NO tricks!
Just the Best Rate
10.9% APR FIXED

- NO Annual Fee
- 25 Day Interest Free Grace Period on Purchases
- Accepted Worldwide
- And it looks great!

« Ви і Кредитівка - Яка чудова спілка! »
STOP IN, CALL, WRITE, FAX, OR E-MAIL US FOR YOUR APPLICATION

When you mail or bring in your "Self Reliance Newark Visa Classic Card Application" you automatically enter the "**SELF RELIANCE NEWARK VISA CARD CONTEST**" and may win an all expense paid 3 day/2 night weekend vacation for two at the UNA Resort "SOYUZIVKA" in the Catskill Mountains of NY.

Winner will be picked on April 15, 1997